

Maria Turtschaninoff debuterar äntligen som dramatiker

Urpremiären på Maria Turtschaninoffs första skådespel gick upp i rök under pandemin, men nu är det äntligen dags – i författarens hemstad Raseborg. Att barnen i berättelsen verkligen spelas av barn ger pjäsen ytterligare ett skikt, som överraskat författaren positivt.

Då Maria Turtschaninoff skriver skönlitteratur får hon aldrig se vad som sker i läsarens huvud. På teaterscenen får ordet konkret form. LINA ENLUND / KSF-ARKIV

[Tove Djupsjöbacka](#) tove.djupsjobacka@hbl.fi 01.02.2023 19:01 UPPDATERAD
01.02.2023 20:02

Prins Aurelian vaknar när solen går ner, och i gryningen går han och lägger sig. Han har aldrig varit utanför slottets murar, tills han en dag lämnar slottet för att upptäcka världen.

Månskensprinsen är **Maria Turtschaninoffs** första skådespel, skrivet inom Svenska kulturfondens projekt Ung dramatik. Som författare är Turtschaninoff redan erfaren och framgångsrik; hennes senaste bok Arvejord har sålts till 20 länder. Men det är första gången hon skriver för teaterscenen och det har skett i samarbete med dramaturgen och dramatikern **Anna Simberg**. – Hon har erfarenhet av att få saker och ting att fungera på scen och av barnteater, det vill säga precis det jag saknar, säger Maria Turtschaninoff. En stor skillnad mellan ett skådespel och en roman är tempot.

– Anna har hjälpt mig att hålla tempot uppe. I mina böcker är det inte precis högtempo, jag är långsam och drömsk. Men det fungerar inte på en scen, speciellt inte för en barnpublik.

Inställd urpremiär

Under sin väg till scenen har *Månskensprinsen* mött ovanligt många motgångar. Pjäsen skrevs redan för fyra år sedan, men den inplanerade urpremiären på Wasa Teater (13.3.2020) ställdes in i sista stund i samband med den första coronanedstängningen. Senare beslöt teatern att lägga ner hela satsningen utan att ge pjäsen en chans att möta sin publik. Allt var färdigt, scenografi och dräkter, föreställningen repeterad.

– Visst var det en stor besvikelse, och det är svårt att förstå teaterns beslut, säger Maria Turtschaninoff.

Nu är det äntligen dags för urpremiär, då pjäsen sätts upp med amatörkrafter på Kulturhuset Karelia i Maria Turtschaninoffs hemstad Raseborg. Efter att ha närvarat vid det första genomdraget känner sig författaren positivt överraskad och mycket glad.

– Det jag inte hade tänkt på förrän då är att många av rollerna i pjäsen är barn – och nu spelas de också av barn! På sätt och vis blir det mer äkta, mer verkligt. Och barnen har så fin närvaro och energi på scen, säger Turtschaninoff.

Maria Turtschaninoff var med om det första genomdraget av *Månskensprinsen* i Ekenäs och var imponerad av barnskådespelarnas närvaro och energi. **MONA SALAMA**

Är Månskensprinsen släkt med dina tidigare fantasivärldar?

– Nej, *Månskensprinsen* rör sig i en helt egen värld. Men man märker nog att det är min pjäs. Den knyter inte an till någon fantasivärld, men jag känner igen mig.

Hur känns det att se din historia berättas på scen, det du sett för ditt inre öga?

– Jag ser det teatern tillför. Då jag skriver skönlitteratur får jag aldrig se vad som sker i läsarens huvud, jag vet bara vad som händer i mitt eget huvud. Nu får ordet konkret form, och det har jag inte upplevt tidigare.

Fria händer att skapa

Vad gäller visualiseringen av Turtschaninoffs berättelse har hon gett arbetsgruppen helt fria händer.

– Jag har inte varit involverad i processen. De får göra sitt eget konstverk. Och det är vettigt, jag har ju ingen erfarenhet av att göra teater.

Att skriva ett skådespel är en kollektiv process och Maria Turtschaninoff medger att det inte alltid varit lätt för en romanförfattare som är van vid att styra hela processen själv.

Vad har du lärt dig om teater?

– Hur stor process det handlar om. Och hur utlämnad man är som pjäsförfattare i ett stort maskineri – till exempel så att en pjäs bara läggs ner.

I skrivande stund har Maria Turtschaninoff inga planer på fler verk för scenen, men eventuellt för andra medier, säger hon hemlighetsfullt.